

JEHOVAS VITNER
Røyskattveien 25
1914 YTRE ENEBAKK
Att.Tage-André Olsen

Saksbehandler, innvalgstelefon
Julie Skjømming, 22 00 37 46

U.off: offl. § 13, jf. fvl. § 13

Vedtak om tap av registrering

Vi viser til varsel om mulig tap av registrering av 25.10.2022. I varselet fikk Jehovas Vitner frist på fire uker til å svare på om dere ønsket å rette opp i forholdene som ledet til nekting av statstilskudd for 2021 i vedtak 27.01.2022.

I brev av 09.11.2022 ba Jehovas Vitner om utsettelse av frist på ytterligere fire uker. Fristen ble satt til 20.12.2022. Vi informerte imidlertid i brev av 12.12.2022 om at svaret måtte foreligge innen 15.12.2022 dersom vi skulle ha mulighet til å behandle saken før utløpet av året. Vi mottok svar fra samfunnet den 15.12.2022 ved brev datert 14.12.2022.

Jehovas vitner ble registrert hos Statsforvalteren 15.10.1985, og er registrert frem til 01.01.2023 etter overgangsreglene i den nye trossamfunnsloven § 23 andre ledd.

Vi mottok 21.10.2022 søknad om registrering etter den nye trossamfunnsloven. Vi behandler også søknaden i dette vedtaket.

Vedtak

Vi trekker tilbake registreringen av Jehovas Vitner som trossamfunn, jf. trossamfunnsloven § 4 tredje ledd jf. samme lov § 6, jf. trossamfunnsforskriften 6 første ledd.

Vi avslår ny registrering av Jehovas Vitner som trossamfunn, jf. trossamfunnsloven § 4 tredje ledd, jf. trossamfunnsforskriften § 4 fjerde ledd.

Sakens bakgrunn

Statsforvalteren i Oslo og Viken mottok den 15.04.21 en henvendelse av fra Barne- og familiedepartementet vedrørende Jehovas Vitner. Vi ble bedt om å vurdere om henvendelsen fra Rolf Furuli inneholdt opplysninger av betydning for registrering av og statstilskudd til Jehovas Vitner, jf. trossamfunnsloven § 6. Vi ble også bedt om å vurdere behovet for å gjøre nærmere undersøkelser, jf. trossamfunnsforskriften § 10.

I vedtak av 27.01.2022 nektet Statsforvalteren tilskudd for 2021 for Jehovas Vitner på bakgrunn av opplysningene som kom frem i våre undersøkelser.

Barne- og familiedepartementet stadfestet vårt vedtak om nekting av statstilskudd den 30.09.2022.

Statsforvalteren sendte varsel om mulig tap av registrering den 25.10.2022. I varselet ba vi om en tilbakemelding på om samfunnet ønsker å rette opp i de forholdene som ledet til nekting av statstilskudd for 2021.

Som en følge av varselet ba Jehovas Vitner om et møte med Statsforvalteren. Møtet ble avholdt den 01.12.22. Samfunnet ønsket å fortelle om sin eksklusjonspraksis. Vi opplyste at vår saksbehandling er skriftlig, og at det som fremkommer i møtet, og som Jehovas Vitner mener er relevant for saken, også må sendes oss skriftlig.

I brev datert 14.12.2022 svarte Jehovas Vitner på varsel om mulig tap av registrering. Samfunnet ønsker ikke å rette opp forholdene som ledet til nekting av statstilskudd for 2021, og er uenig i vedtaket av 27.10.2022. Samfunnet ba om utsatt iverksettelse av et eventuelt vedtak om tap av registrering, jf. forvaltningsloven § 42.

Rettsgrunnlag

Trossamfunnsloven § 4 tredje ledd lyder slik:

«§ 4. Registrering av tros- og livssynssamfunn

Tros- eller livssynssamfunnet kan nektes registrering, eller registreringen kan trekkes tilbake, dersom ett eller flere av vilkårene for å nekte tilskudd i § 6 er oppfylt.»

Trossamfunnsloven § 6 første ledd lyder slik:

«§ 6. Grunnlag for å nekte tilskudd

Dersom et tros- eller livssynssamfunn, eller enkeltpersoner som opptre på vegne av samfunnet, utøver vold eller tvang, fremsetter trusler, krenker barns rettigheter, bryter lovbestemte diskrimineringsforbud eller på andre måter alvorlig krenker andres rettigheter og friheter, kan samfunnet nektes tilskudd eller tilskudd kan avkortes. Tilskudd kan også nektes eller avkortes dersom samfunnet oppfordrer eller gir støtte til krenkelser som er nevnt i dette leddet.

(...)

Tilskudd kan også nektes dersom tros- eller livssynssamfunnet ikke oppfyller krav som følger av loven.

(...))»

Trossamfunnsforskriften § 6 første ledd lyder slik:

«§ 6. Tap av registrering

Oppfyller ikke tros- eller livssynssamfunnet lenger registreringsvilkårene eller andre vilkår og krav fastsatt i eller med hjemmel i trossamfunnsloven, kan statsforvalteren fatte vedtak om å trekke tilbake registreringen. Samfunnet skal varsles skriftlig og med en frist på minst fire uker til å rette opp forholdet. Reglene om statsforvalterens undersøkelser i § 10 gjelder.

I vurderingen av om et samfunn skal fratras registrering på grunn av forhold nevnt i trossamfunnsloven § 6 første til tredje ledd, skal det særlig legges vekt på tiltak tros- eller livssynssamfunnet har iverksatt for å forhindre slike forhold. Det skal også legges vekt på hvor alvorlig forholdet er og om det fremstår som forsettlig. Systematiske, vedvarende eller forsettlige krenkelser nevnt i loven § 6 første ledd, skal som hovedregel føre til at registreringen trekkes tilbake.

(...))»

Statsforvalterens vurdering

Etter trossamfunnsloven § 4 tredje ledd kan registrering trekkes tilbake dersom trossamfunnet har brutt trossamfunnsloven § 6. I vårt vedtak av 27.01.2022 nektet vi statstilskudd på bakgrunn av at trossamfunnet hadde brutt trossamfunnsloven §§ 2 og 6.

Ettersom vi konkluderte med at vilkårene for å nekte tilskudd var oppfylt, kan også samfunnets registrering som trossamfunn trekkes tilbake. Dette var bakgrunnen for varselet om mulig tap av registrering i brev av 25.10.2022.

I vurderingen av om et samfunn skal fratras registrering på grunn av forhold nevnt i trossamfunnsloven § 6 første til tredje ledd, skal det særlig legges vekt på tiltak tros- eller livssynssamfunnet har iverksatt for å forhindre slike forhold. Det skal også legges vekt på hvor alvorlig forholdet er og om det fremstår som forsettlig. Systematiske, vedvarende eller forsettlige krenkelser nevnt i loven § 6 første ledd, skal som hovedregel føre til at registreringen trekkes tilbake, jf. trossamfunnsforskriften § 6 andre ledd.

Vårt brev av 25.10.2022 ble besvart av Jehovas Vitner i brev datert 14.12.2022. I brevet opplyser samfunnet at de ikke ønsker å rette opp i forholdene som ledet til nekting av statstilskudd i vedtak av 27.01.2022, jf. side 4, punkt 23 i brevet.

Sitat fra brevet:

«Vi vil gjøre det helt klart at Jehovas vitner ikke kommer til å endre sin religiøse tro og praksis i Norge som svar på Statsforvalterens vedtak datert 27. januar 2022.»

I vårt vedtak av 27.01.2022 var det to forhold som ledet til nekting av tilskudd.

Det første var at samfunnet etter vår vurdering hindrer fri utmelding for medlemmene sine. Dette strider med trossamfunnsloven § 2, Grunnloven § 16 og EMK art. 9.

Vi viser til vårt vedtak av 27.01.2022:

Jehovas Vitner har tidligere redegjort for sin eksklusjonspraksis i brev av 04.03.2021 til Barne- og familiedepartementet ved daværende minister Kjell Ingolf Ropstad. Brevet lå vedlagt Jehovas Vitners uttalelse mottatt her 23.06.2021. I brevet er det stilt spørsmål «om Jehovas Vitner prøver å unngå dem som ikke tilhører trossamfunnet lengre». I deres svar går det frem at:

«De som er blitt døpt som Jehovas vitner, men som ikke lenger forkynner for andre og som kanskje også har sluttet å komme sammen med sine trosfeller, holder vi oss ikke borte fra.»

«En som bryter Bibelens moralnormer, blir ikke automatisk ekskludert. Men hvis et døpt Jehovas vitne gjør det til en vane å bryte Bibelens moralnormer og ikke ønsker å endre

seg, blir han eller hun ekskludert, og vi holder oss borte fra vedkommende. Denne praksisen er basert på Bibelens lære. Alle Jehovas vitner aksepterer å leve etter disse normene når de treffer et veloverveid valg om å la seg døpe.» (brev til Ropstad 04.03.21)

Det kommer imidlertid frem i boken «Organisert for å gjøre Jehovas vilje» at et medlem som har valgt å trekke seg, behandles på samme måte som en som er ekskludert:

«Uttrykket «å trekke seg» betegner at et døpt Jehovas vitne med overlegg nekter å vedkjenne seg et kristent standpunkt ved å erklære at han ikke lenger ønsker å være kjent som et av Jehovas vitner. Eller han kan gi avkall på sin plass i den kristne menighet ved sine handlinger, for eksempel ved å bli en del av en verdslig organisasjon som har formål som er i strid med Bibelen, og derfor blir fordømt av Jehova Gud.

Men hvis en kristen person velger å trekke seg, blir det gitt en kort opplysning til menigheten som lyder: «[Personens navn] er ikke lenger et av Jehovas vitner.» En slik person blir behandlet på samme måte som en som er ekskludert.»¹

Konsekvensen ved å forlate menigheten er at vedkommende ikke lenger får ha kontakt med familie og venner i menigheten. Trossamfunnet er tydelige på at medlemmer ikke skal ha kontakt med ekskluderte medlemmer.² Som vi ser i avsnittet over gjelder også dette for medlemmer som har trukket seg. Denne praksisen kan medføre at medlemmene føler seg presset til å bli værende i trossamfunnet.

Etter Satsforvalterens vurdering er praksisen en hindring for medlemmenes rett til fri utmelding, og i strid med trossamfunnsloven § 2 andre ledd. Etter trossamfunnsforskriften § 11 d) kan dette gi grunnlag for å nekte trossamfunnet tilskudd.

Dersom et medlem i Jehovas Vitner endrer sin religiøse overbevisning og ønsker å forlate trossamfunnet skal vedkommende etter det ovennevnte behandles som om de var ekskludert. Dette betyr at medlemmene ikke lengre kan ha kontakt med familie og venner i trossamfunnet uten at dette kan få konsekvenser for de gjenværende medlemmene. Vi viser til «Vær hyrder for Guds hjord» («Eldsteboken») kapittel 12 punkt 17 (1) om «Unødvendig samvær med ekskluderte eller slike som har trukket seg». Etter vår vurdering utgjør denne praksisen en form for sanksjonering av både tidligere medlemmer og gjenværende medlemmer. På denne bakgrunn har ikke trossamfunnet sikret at en utmelding kan skje vilkårløst og uten hindringer fra trossamfunnets side, jf. forarbeidene til trossamfunnsloven § 2, side 254.

Vi har siden vårt vedtak av 27.01.2022 fått flere henvendelser fra medlemmer og tidligere medlemmer i Jehovas Vitner. Blant disse er det henvendelser fra medlemmer som støtter Jehovas Vitners praksis og som er uenige i vedtaket, og fra medlemmer som oppgir at de ønsker å forlate trossamfunnet, men velger å bli fordi de ikke ønsker å bryte med familie og venner. Sistnevnte gruppe medlemmer forteller at deres valg om å forlate menigheten vil medføre at venner og familie ikke kan ha kontakt med dem, selv om de forlater menigheten frivillig, og ikke på grunn av eksklusjon. De oppgir at det er dette som gjør at de blir værende i menigheten. De forteller også at Jehovas Vitner oppfordrer medlemmene til å «følge med» på hverandre og informere «de eldste» (ledelsen) dersom de vet at noen i trossamfunnet har kontakt med utmeldte eller ekskluderte.

¹ Organisert for å gjøre Jehovas vilje s. 152-153

² Organisert for å gjøre Jehovas vilje s. 150 og Bli i guds kjærlighet s. 39-41

Det andre forholdet som ledet til nekting av statstilskudd for 2021 i vedtak av 27.01.2022 var at barns rettigheter ble krenket ved at det utøves negativ sosial kontroll av barn i menigheten, herunder på grunn av eksklusjonsreglene av mindreårige døpte, og sosial isolasjon av udøpte barn som ikke oppfører seg i tråd med samfunnets regler. Dette strider med trossamfunnsloven § 6 første ledd, Grunnloven § 104 tredje ledd og Barnekonvensjonen art. 19.

Vi viser til vedtaket av 27.01.2022:

Eksklusjon av mindreårige døpte forkynnere

I brev fra departementet ble Statsforvalteren bedt om å se nærmere på Jehovas Vitners eksklusjonspraksis av barn. Samfunnet har i brev til daværende barne- og familieminister Kjell Ingolf Ropstad datert 04.03.2021 gjort rede for hvordan samfunnet behandler en mindreårig døpt forkynner som bryter med samfunnets regler.

«Hvis et døpt Jehovas vitne, uansett alder, gjør det til en vane å bryte Bibelens moralnormer og ikke angres, gjelder den samme praksisen som tidligere nevnt.»

I sitatet over viser Jehovas Vitner til eksklusjonspraksisen som er beskrevet tidligere i samme brev.

Boken «Organisert for å gjøre Jehovas vilje» utdyper hvordan døpte mindreårige behandles:

«Når døpte mindreårige begår alvorlige synder, bør de eldste bli underrettet om dette. Når de eldste behandler tilfeller av alvorlige synder som er begått av en mindreårig, er det best at den unges døpte foreldre er til stede. De bør samarbeide med domsutvalget og ikke forsøke å skjeme den unge overtrederen mot nødvendige disiplinære tiltak. Domsutvalget vil gå inn for å irrettesette ham og reise ham opp igjen, slik de gjør når de behandler saker som gjelder voksne overtredere. Men hvis den mindreårig ikke angres, blir han ekskludert.»³

En avgjørelse om eksklusjon fattes av Eldsterådet i menigheten. En eksklusjon medfører at vedkommende ikke lenger er å regne som et Jehovas Vitne. Denne beslutningen meddeles menighet hvor personen er medlem, og menigheten får beskjed om å slutte å «omgås vedkommende». Samfunnet beskriver eksklusjon som en «sterk form for korrigerings»⁴

Vi skal vurdere om eksklusjon av mindreårige døpte forkynnere bryter med trossamfunnsloven § 6.

Etter trossamfunnsloven § 6 kan trossamfunn som krenker barns rettigheter, oppfordrer eller gir støtte til slik krenkelse, nektes tilskudd. I forarbeidene til trossamfunnsloven § 6 er negativ sosial kontroll av barn, brukt som et eksempel på en krenkelse av barns rettigheter som kan gi grunnlag for å nekte tilskudd.⁵

Statsforvalteren forstår begrepet negativ sosial kontroll som ulike former for oppsyn, press, trusler og tvang som utøves for å sikre at enkeltpersoner lever i tråd med familiens eller

³ Organisert for å gjøre Jehovas vilje, s. 154-155

⁴ Bli i guds kjærlighet s. 39-41.

⁵ Prop. 130 L (2018-2019) Kapittel 24 Merknader til de enkelte bestemmelsene, *Merknader til trossamfunnsloven § 6.*

gruppens normer. Kontrollen kjennetegnes ved at den er systematisk og kan bryte med den enkeltes rettigheter i henhold til blant annet barnekonvensjonen og norsk lov.⁶

Trossamfunnet beskriver selv denne praksisen som en sterk form for korrigerende. Barn i menigheten skal følge en rekke regler, og konsekvensen av å ikke følge dem er å bli utstøtt av menigheten, herunder isolert fra familie og venner som får beskjed om å ikke omgås de ekskluderte.

Det fremgår i deres redegjørelse av 19.11.2021 i avsnitt 19 at familiebandet ikke opphører ved eksklusjon, så lenge de bor i samme husstand. Vi forstår det imidlertid slik at barnet ikke kan ha kontakt med annen nær familie (herunder besteforeldre, tanter, onkler og søskenbarn) eller venner. Dette kommer som en reaksjon på at barnet har brutt trossamfunnets egne regler. Vi mener at dette kan oppleves som press eller tvang for å få barn til å oppføre seg på en viss måte. Konsekvensen av å bryte med reglene anser vi derfor som en form for straff.

På denne bakgrunn er eksklusjon av dømte mindreårige medlemmer å regne som negativ sosial kontroll og en krenkelse av barns rettigheter etter trossamfunnsloven § 6. Etter trossamfunnsforskriften § 11 første ledd a) kan dette gi grunnlag for å nekte trossamfunnet tilskudd.

Utestenging, sosial isolering av udømte mindreårige (udøpt forkynner)

Barn som ikke enda er døpt, men som er medlem av menigheten, kan få status som «udøpt forkynner». Dersom en udøpt forkynner begår en alvorlig synd, kan også disse barna «utestenges» fra fellesskapet i menigheten. Barnet blir ikke ekskludert, men menigheten får beskjed om at de skal være forsiktige med å omgås barnet.

I boken «Organisert for å gjøre Jehovas vilje» står det følgende om mindreårige udømte forkynnere:

«Barn kan også være kvalifisert til å bli forkynnere av det gode budskap.

....

«Det vil være på sin plass at en av foreldrene henvender seg til en av de eldste i menighetens tjenesteutvalg for å drøfte om barnet er kvalifisert til å være en forkynner. Koordinatoren for eldsterådet ordner med at to eldste (deriblant en som er i tjenesteutvalget) har et møte med barnet og dets troende forelder (foreldre) eller verge. Hvis barnet har grunnleggende kunnskap om Bibelens sannhet og viser at det ønsker å delta i tjenesten, vitner dette om fine framskritt. Etter at de to eldste har vurdert disse og andre faktorer som tilsvarende det som gjelder for voksne, kan de avgjøre om barnet kan bli anerkjent som udøpt forkynner.»⁷

Videre forklares samfunnets håndtering av at en udøpt forkynner har begått en «alvorlig synd»:

«Hvis en udøpt overtreder ikke angreir etter at to eldste har hatt et møte med ham og har forsøkt å hjelpe ham, er det nødvendig å informere menigheten. Det blir gitt en kort opplysning som lyder: «[Personens navn] er ikke lenger anerkjent som udøpt forkynner.» Menigheten vil så betrakte

⁶ Se regjeringens handlingsplan mot negativ sosial kontroll tvangsekteskap og kjønnslemlestelse (2017-2020) s. 12)

⁷ Organisert for å gjøre Jehovas vilje, s. 76-77

*overtrederen som en verdslig person. Selv om han ikke er ekskludert, vil de kristne være forsiktige med å omgås ham. (1. Kor 15:33) Menigheten vil ikke ta imot noen felttjenesterapporter fra ham.»*⁸

Statsforvalteren vurderer at også denne praksisen er å regne som negativ sosial kontroll. Vi anser den sosiale isolasjonen som en form for straff mot barnet. Vi mener dette er en krenkelse av barns rettigheter etter trossamfunnsloven § 6. Etter trossamfunnsforskriften § 11 første ledd a) kan dette gi grunnlag for å nekte trossamfunnet tilskudd.

Ved vurderingen av om et samfunn skal fratras registrering på grunn av forhold nevnt i trossamfunnsloven § 6 første til tredje ledd, skal det særlig legges vekt på tiltak tros- eller livssynssamfunnet har iverksatt for å forhindre slike forhold, jf. trossamfunnsforskriften § 6 andre ledd.

Vi viser videre til forarbeidene til forskrift til trossamfunnsloven:

«Tredje ledd gjelder vurderingen av om et tros- eller livssynssamfunn bør fratras registrering når det foreligger slike krenkelser som nevnt i trossamfunnsloven § 6 første ledd. Det skal i slike tilfeller være en høyere terskel for å frata registrering enn for å nekte tilskudd. Det betyr at selv om det foreligger alvorlige krenkelser, kan det tenkes at det ville være urimelig inngripende å frata samfunnet registrering. I vurderingen skal fylkesmannen særlig se hen til tiltak tros- eller livssynssamfunnet har iverksatt for å forhindre de alvorlige forholdene, for eksempel ved retting av forholdet, endring av rutiner etc. Det skal også ses hen til forholdets alvorlighetsgrad og om det fremstår som forsettlig brudd på lovens krav. Særlig alvorlige eller vedvarende forhold skal føre til tap av registrering. Dette siste er et uttrykk for at det i noen alvorlige tilfeller ville være urimelig om samfunnet forble registrert.»⁹

Videre viser vi til vår vurdering i vedtak av 27.01.2022:

«Vi mener at lovbruddene, som både bryter med retten til religionsfrihet og barns rett til vern mot vold, er å anse som alvorlige. De nevnte praksisene er dokumentert i bøker og i studieartikler utgitt av trossamfunnet. Trossamfunnet har også nedtegnet detaljerte regler for hvordan et domsutvalg fungerer og hvordan utvalget skal avgjøre spørsmål om eksklusjon.¹⁰ Praksisen følges systematisk opp fra trossamfunnets side, og blir meddelt medlemmene i flere kanaler. På denne bakgrunn finner vi at lovbruddene fremstår som forsettlig.»

At et trossamfunn bryter medlemmenes rett til fri utmelding og dermed krenker retten til religionsfrihet anses som *særlig alvorlig*. Det samme gjelder den negative sosiale kontrollen av barn, som bryter med barns menneskerettslige vern etter barnekonvensjonen.

Slik forarbeidene til trossamfunnsforskriften tilsier skal imidlertid Statsforvalteren selv ved alvorlige krenkelser se hen til om samfunnet har iverksatt tiltak for å forhindre at krenkelsene fortsetter.

Jehovas Vitner uttaler som nevnt i brev av 14.12.2022 at praksis ikke vil bli endret. Samfunnet vil altså ikke iverksette tiltak for å forhindre forholdene som ledet til nekting.

⁸ Organisert for å gjøre Jehovas vilje, s. 154-155

⁹ Høringsnotat med forslag til forskrifter til trossamfunnsloven, side 28

¹⁰ Vær hyrder for Guds hjord («Eldsteboken»)

Dette betyr at forholdene er *vedvarende*. Etter ovennevnte forarbeid skal særlig alvorlige eller vedvarende forhold føre til tap av registrering.

På denne bakgrunn har vi vurdert at vilkårene for å trekke tilbake registreringen av Jehovas Vitner som registrert trossamfunn er oppfylt, jf. trossamfunnsloven § 4 tredje ledd jf. samme lov § 6, jf. trossamfunnsforskriften 4 første ledd.

Ny søknad om registrering etter trossamfunnsloven

Vi mottok 21.10.2022 ny søknad om registrering etter trossamfunnsloven.

Etter trossamfunnsloven § 4 tredje ledd kan et trossamfunn nektes registrering dersom ett eller flere av vilkårene for å nekte tilskudd i § 6 er oppfylt.

Etter trossamfunnsforskriften § 4 fjerde ledd skal samfunn som ikke oppfyller vilkårene i trossamfunnsloven § 1 andre ledd og § 4 første ledd, nektes registrering. Det samme gjelder dersom det foreligger forhold som nevnt i trossamfunnsloven § 6 første ledd.

I forarbeidene til trossamfunnsforskriften uttales det at: «*Etter departementets syn bør ikke tros- og livssynssamfunn som begår, oppfordrer til eller gir støtte til slike alvorlige krenkelser som nevnt i loven § 6 første ledd, kunne bli registrert.*»¹¹

Som nevnt tidligere har Jehovas Vitner brutt trossamfunnsloven § 6. Vi har vurdert at den gamle registreringen på denne bakgrunn skal tekkes tilbake, jf. trossamfunnsloven § 4 tredje ledd. Det er på denne bakgrunn at også den nye søknaden om registrering avslås, jf. trossamfunnsloven § 4 tredje ledd, jf. trossamfunnsforskriften § 4 fjerde ledd.

Anmodning om utsatt iverksetting

Jehovas Vitner ved advokat Anders Ryssdal har i brev datert 02.12.2022 og i svar på varsel datert 14.12.2022 bedt Statsforvalteren vurdere utsatt iverksettelse etter forvaltningsloven § 42 dersom vi trekker tilbake registreringen til samfunnet.

Regelen om utsatt iverksetting følger av forvaltningsloven § 42. Bestemmelsen sier blant annet at:

«Underinstansen, klageinstans eller annet overordnet organ kan beslutte at vedtak ikke skal iverksettes før klagefristen er ute eller klagen er avgjort. (...)»

Jehovas Vitner akter å gå til søksmål på gyldigheten av vedtak om nekting av statstilskudd av 27.01.2022. I brev av 02.12.2022, og i brev av 15.02.2022 ber Jehovas Vitner om utsatt iverksettelse til saken er ferdig behandlet i forvaltningen eller det foreligger endelig dom. Dette innebærer at Jehovas Vitner ønsker å forbli registrert, beholde vigselsrett og mulighet til å kreve statstilskudd frem til en eventuell klagebehandling er ferdig, eller en domstolsbehandling av saken er endelig avgjort.

Det er Statsforvalterens vurdering at det ikke er grunnlag for å gi utsatt iverksetting av vedtaket.

Trossamfunnet har vært registrert på overgangsordning etter den gamle trossamfunnsloven, jf. trossamfunnsloven § 23. Denne overgangsordningen varer til 01.01.2023. Trossamfunnsloven åpner

¹¹ Høringsnotat av 27.05.2020 - Forslag til forskrifter til trossamfunnsloven s. 27

ikke for mulighet til en forlenget overgangsperiode, og Statsforvalteren har heller ikke kompetanse til å forlenge denne ordningen.

Statsforvalteren gir ikke utsatt iverksetting av dette vedtaket.

Konsekvensene av tapet av registreringen

Tap av registrering medfører at samfunnet ikke lengre har rett til å fremme krav om statlig tilskudd. Tap av registrering medfører også at samfunnet mister vigselsmyndighet.

Vi minner om at trossamfunnsloven i all hovedsak er en tilskuddslov. Samfunnet står fortsatt fritt til å utøve sin religion og sine aktiviteter uavhengig av en offentlig registrering.

Klagerett

Dere kan klage på dette vedtaket til Barne- og familiedepartementet. Da må dere klage innen 3 uker, etter at dere har mottatt vedtaket. En eventuell klage skal sendes til Statsforvalteren. Dere laster den opp i den digitale løsningen, ved å velge «Klage på vedtak» under vedleggsfunksjonen: «Send inn tilleggsinformasjon».

Forvaltningsloven §§ 18 og 19 inneholder regelverket om å se sakens dokumenter.

Med hilsen

Hege Skaanes Nyhus
avdelingsdirektør
Juridisk avdeling

Hege Rasch-Eng
Hege Rasch-Enghseksjonssjef
seksjonssjef

Dokumentet er elektronisk godkjent

Kopi til:

ADVOKATFIRMAET GLITTERTIND AS

Postboks 1383 Vika

0114

OSLO